

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง ทักษะการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ
ทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์

A Comparison of Learning Achievement and English Communicative Skill
on 'Reading Skill' of Grade 5 Students between the Learning Activity
Arrangements with the Total Physical Response Method and
Jigsaw Cooperative Learning Group

อรพินท์ เพียพล¹ ทศนา ประสานตรี² และ มนตรี อนันตรักษ์³

Oraphin Piaphol,¹ Tatsana Prasantree² and Montree Anantarak³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² ค.ศ. (ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ ค.ศ. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ 2) เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ และการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแพงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 35 คน จัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ รวมทั้งหมด 70 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยาก ระหว่าง 0.25-0.35 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20-0.36 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 แบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.25 -0.36 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.53-0.88 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ ($\bar{x} = 32.86$ S.D. = 1.33) และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ ($\bar{x} = 34.43$ S.D. = 1.27) ผลไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ มีค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ ($\bar{x} = 33.14$ S.D. = 1.27) และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ ($\bar{x} = 34.03$ S.D. = 1.33) ผลไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ / การจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ / ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to compare students' achievement in learning English on 'reading skill' between the learning activity arrangements with the total physical response method and jigsaw cooperative learning group, 2) to compare students' English communicative skill on the subject of reading skill between the learning activity arrangements with the total physical response method and jigsaw cooperative learning group. The population was grade 5 students in Banphaeng Withaya School under Office of Nakhon Phanom Primary Education Service Area 2. A sample used as selected by cluster random sampling with a total of 70 grade 5 students enrolled in the first semester of academic year 2012 was divided into 2 groups of an equal number of 35. The first group from grade 5 students in room 3 was assigned to be in treatment group 1 whose learning was managed using the total physical response method, while the second group from grade 5 students in room 1 was managed using jigsaw cooperative learning group. The instruments used were a 40-item objective test of English learning achievement with 4 choices whose difficulty values ranged between 0.25 and 0.35, discrimination power values between 0.20 and 0.36 and reliability value was 0.96; a 40-item objective test of English communicative skill with 4 choices whose difficulty values ranged between 0.25 and 0.36, discrimination power values between 0.53 and 0.88 and reliability value was 0.93. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation and t-test for independent samples.

The findings disclosed as follows: 1) the students who were treated with the learning activity arrangement using the total physical response method had a mean score of 32.86 (S.D. = 1.33) in learning achievement, while those who were treated with the learning activity arrangement using jigsaw cooperative learning group had a mean score of 34.43 (S.D. = 1.27). The result was not in accordance with the stated hypothesis. The learning activity arrangement by jigsaw cooperative learning group gained a significantly higher students' learning achievement than that obtained from learning activity arrangement through the total physical response method at the .01 level; 2) the students who were arranged with learning activity using the total physical response method ($\bar{X} = 33.14$ S.D. = 1.27) and those who were arranged with learning activity using jigsaw cooperative learning group ($\bar{X} = 34.03$ S.D. = 1.33) showed their results which were not in accordance with the stated hypothesis. English communicative skill among the students who were arranged with learning activity using jigsaw cooperative learning group was significantly at higher level than that found among those who were arranged with learning activity using the total physical response method at the .05 level.

Keywords : Learning Activity Arrangement with the Total Physical Response Method / Activity Arrangement Using Jigsaw Cooperative Learning Group / Learning Achievement / English Communicative Skill

บทนำ

ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารของคนในสังคมที่สำคัญ ภาษาเป็นสื่อทำให้โครงสร้างทางสังคม มีความประณีตและสมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจของการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วไป และขอช่วยการใช้ภาษาดังกล่าวครอบคลุมทั้งโลกเป็นภาษาแห่งโอกาส ไวล์คิน (รุ่งนภา เทศนา. 2550) ตลอดจนการเลือกใช้วิธี

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ประโยชน์ต่อสังคมและตนเอง รวมทั้งการเจรจาต่อรองกับปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ปัจจุบัน บทบาทของภาษาอังกฤษอยู่ในฐานะภาษานานาชาติที่มีผู้ใช้และผู้เรียนมากที่สุดในโลกจึงจัดเป็นภาษาสากล (จันทร์ทรงกลด คชเสนี. 2548) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน การสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ กลุ่มสาระต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถ

สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูง ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมต่างๆ หลากหลายในประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและ วัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ จึงกำหนดให้ เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) จึงบรรจุเข้าไว้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่ม สาระภาษาต่างประเทศ

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนมาจากผู้สอนและผู้เรียน ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ปัญหาจากตัวผู้สอน เกิดจากการที่ไม่มี ความรู้ความสามารถเฉพาะทางในสาขาวิชานั้นๆ หรือได้รับ มอบหมายไม่เหมาะสมกับระดับ ชั้นเรียน ขาดความรู้ความเข้าใจ กระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนที่ปัญหา จากตัวผู้เรียน จะไม่เห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชา ขาดทักษะการสื่อสารทำให้ไม่มีความมั่นใจ ในการแสดงออกเท่าที่ควร การจัดกิจกรรม ไม่มีความแปลกใหม่ ช้าชากทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนในเนื้อหา ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา จากการรายงานการสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน แพงวิทยา ปีการศึกษา 2550 ได้คะแนนเฉลี่ย 56.00 ปีการศึกษา 2551 ได้คะแนนเฉลี่ย 57.80 ปีการศึกษา 2552 ได้คะแนนเฉลี่ย 56.96 (โรงเรียนบ้านแพงวิทยา. 2552) จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็น ผู้สอนควรตระหนัก และคิดหา วิธีแก้ไขกระบวนการเรียนการสอนของผู้เรียน และตัวผู้สอนเอง (ศิริภรณ์ ศรีนาค. 2550) แนวทางแก้ไขปัญหาทำได้หลายวิธี เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ (The Total Physical Response Method) คิดค้นวิธีการสอนโดย ดร.เจมส์ แอชเชอร์ (Jame J Asher. 1982) นักจิตวิทยา ชาวสหรัฐอเมริกาที่ให้ความสำคัญสำหรับการฟังเพื่อความเข้าใจ โดยไม่ต้องพูดและเรียงลำดับจากง่ายไปหายากซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ดารุณี คำมูล (2552) ; รุ่งนภา เทศนา (2550) และ มาลินี ภูน้อย (2544) พบว่า การสอนแบบโต้ตอบทางสรีระ เป็นการจัดกิจกรรม โดยการใช้คำสั่งและให้ผู้เรียนปฏิบัติตามมี สนุกสนาน ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้วย กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ (Jigsaw) เป็นกิจกรรมต่อชิ้นส่วน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดที่คล้ายการต่อภาพ ผู้เรียน ถูกแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ มอบหมายเนื้อหาแต่ละตอนแตกต่างกัน ผู้เรียนจะมีความเชี่ยวชาญในแต่ละเนื้อหาของแต่ละกลุ่มแล้วนำ มาสรุปเนื้อหาพร้อมกัน ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในทาง ด้านบวก มีความรับผิดชอบและความสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันทางตรง ช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกิจกรรมการต่อชิ้นส่วนได้รับการพัฒนา

จาก Elliot Aronson และคณะจากมหาวิทยาลัยเทกซัส และมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย แห่งซานตาครูซ ในปี ค.ศ.1978 (Kayler. 1999) ด้าน Ghazi and Mirna (2003) กล่าวว่า กิจกรรมนี้มีต้นแบบจากการเรียนแบบ The Student Team Invesgation ต่อมาได้ถูกพัฒนาและเพิ่มองค์ประกอบ จาก Siavin จึงเรียกว่ากิจกรรมต่อชิ้นส่วนชุดที่ 2 เป็นหนึ่งในการจัด กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิดการจัดกิจกรรมต่อชิ้นส่วนนี้คือการใช้ ภาษาปั้นเครื่องมือใน การสื่อสาร ส่งเสริมในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่นงานวิจัยของสาตี ศิลปะธรรม (2550) กนิษฐา จิตม (2550) รุ่งรัตน์ สหสดี (2548) Kayler (1999) วรณัทศน์ อิงไธสง (2548) ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางการสื่อสารด้วย ความเข้าใจ เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ และโครงสร้างทางภาษามาก ขึ้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้พบ ปัญหาในด้านทักษะการอ่าน จึงสนใจศึกษาวิจัยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ แบบจิ๊กซอร์ ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งสองประเภทนี้ แบบใดจะเหมาะสมกับการที่จะนำไปจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการอ่านมากที่สุด จึงได้มี การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและ ดำเนินการศึกษาและ การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บ้านแพงวิทยา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) ให้มีประสิทธิภาพ ของการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง ทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ และการจัดกิจกรรม กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่อง ทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ แบบจิ๊กซอร์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรม กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ เรื่องทักษะการอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนแตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ เรื่องทักษะการอ่านมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ
 - 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน เนื้อหาที่ใช้การจัดกิจกรรมได้แก่เรื่อง food & health ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดกิจกรรมละ 6 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแพงวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 4 ห้อง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 รวมทั้งสิ้น 140 คน
2. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแพงวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 70 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม กลุ่มที่ 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ใช้การจัดกิจกรรมแบบโต้ตอบทางสรีระนักเรียนจำนวน 35 คน กลุ่มที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ใช้การจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ นักเรียน จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบมีค่าความยากระหว่าง 0.25-0.35 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.36 ค่าความเชื่อมั่น (Lovett) เท่ากับ 0.96
2. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิด

เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบมีค่าความยากระหว่าง 0.25-0.36 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.53-0.88 ค่าความเชื่อมั่น (Lovett) เท่ากับ 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอนของการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โดยดำเนินการ ดังนี้
1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบทางด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งสองกลุ่ม
 2. จัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ กับกลุ่มทดลองที่ 1 และจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์กับกลุ่มทดลองที่ 2 จัดกิจกรรมกลุ่มละ 6 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง
 3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แผนสุดท้ายของทั้ง 2 กลุ่มแบบทดสอบด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบทางด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใช้ฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง
 4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลตามขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน เรื่องทักษะการอ่านด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วยค่า t-test (Independent Samples) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง ทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์

กลุ่มเป้าหมายที่จัดการเรียนรู้	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
แบบการโต้ตอบทางสรีระ	35	32.86	1.33	4.89**	.00
กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์	35	34.43	1.27		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความสามารถในด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วยค่า t-test (Independent Samples) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์

กลุ่มเป้าหมายที่จัดการเรียนรู้	n	\bar{x}	S.D.	t	sig
แบบโต้ตอบทางสรีระ	35	33.14	1.27	2.92*	.05
กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์	35	34.03	1.33		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่าน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ (\bar{x} = 34.43, S.D. = 1.27) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่า นักเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ (\bar{x} = 32.86, S.D. = 1.33)

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและการจัดกิจกรรมกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ (\bar{x} = 34.03, S.D. = 1.33) มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ (\bar{x} = 33.14, S.D. = 1.27)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์นั้นเหมาะสมที่ใช้ในการสอนด้านทักษะการอ่านมากกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระที่เหมาะสมที่จะใช้สอนทักษะการฟัง และทักษะการพูดมากกว่า เมื่อนำมาศึกษาและวิจัยเปรียบเทียบแล้วทำให้ผลของการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่น คือ ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเองทำให้มีการพัฒนาทางด้านทักษะการอ่าน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม ช่วยเหลือกันระดมปัญญา การซักถาม การร่วมกันแก้ปัญหา ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงชัดเจน ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณทศน์ อิงไธสง (2548) เรื่อง การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการค้นคว้า ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นที่ร้อยละ 82.81 คะแนนพัฒนาทักษะการอ่าน ที่ร้อยละ 82.03 ภาวะความเป็นผู้นำ การอ่านที่ร้อยละ 74.09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หรือผลงานวิจัยของ กนิษฐา จีถม (2553) ได้ทำการวิจัยการใช้กิจกรรมการต่อชิ้นส่วนหรือจิ๊กซอร์เพื่อส่งเสริม การอ่านการพูดและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ร้อยละ 81.82 ทักษะการอ่านที่ร้อยละ 62.25 ทักษะการพูดที่ร้อยละ 64.12 เป็นคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบความสามารถในด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องทักษะการอ่านของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ มีทักษะในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่องทักษะการอ่าน แตกต่างกันอย่าง โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่องทักษะการอ่านสูงกว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์นั้นเหมาะสมที่ใช้ในการจัดการกิจกรรมการสอนด้านทักษะ การอ่านมากกว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ทางสรีระ ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้สอนทักษะการฟังและทักษะการพูดมากกว่า เมื่อนำมาศึกษาและวิจัยเปรียบเทียบแล้วทำให้ผลของการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งรัตน์ สหัสดี (2548) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการ การเรียนรู้ทักษะการอ่าน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ร้อยละ 83.13 ทักษะการอ่านที่ร้อยละ 78.39 ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ ที่ร้อยละ 75/75 และสอดคล้อง การศึกษาค้นคว้าของ สุทัศน์ สังคะพันธ์ (2547) เรื่อง พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีแบบกลุ่มร่วมมือจิ๊กซอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ร้อยละ 87.59 ทักษะการอ่านที่ร้อยละ 82.00 จากกำหนดไว้ที่ร้อยละ 70/70

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันกับ การจัดการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระ เมื่อนำมาวิจัยเปรียบเทียบแล้วว่า ถ้าจะจัดการกิจกรรมการสอนที่เน้นทักษะการอ่านนั้น ควรจะใช้การกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์เหมาะสมกว่า ดังนั้นจึงควรนำการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ไปใช้กับนักเรียนระดับ ชั้นอื่นๆ และประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นต่อไป

2. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ควรให้ความสนใจและนำเอา การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะวิธีสอนกลุ่มร่วมมือ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ให้นักเรียนศึกษา เป็นกลุ่ม ครูควรเน้นให้นักเรียนได้ตระหนักถึงหน้าที่และบทบาท ของตนเอง ในขณะที่ทำงานรวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ สมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกันด้วยความ จริงใจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเจตคติหรือความพึงพอใจ ของ นักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอร์ใน ระดับชั้นอื่นและกลุ่มสาระอื่นๆ

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน การพูด อย่างมีความ คงทนในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

Asher, James. Inc. (1982). *Learning Another Language through Actions: The Complete Teachers Guidebook*. Los Gatos. Calif : Sky Oaks Production.

Banphaeng Withaya School. (2009). *The Forms for Reporting Learning Achievement in Banphaeng Withaya School by the Group of Academic Administration*. Nakhon Phanom : Banphaeng Withaya School.

โรงเรียนบ้านแพงวิทยา. (2552). *กลุ่มบริหารวิชาการแบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนบ้านแพงวิทยา*. นครพนม : โรงเรียนบ้านแพงวิทยา.

Ghazi and Marina Abd El-Malak. (2003). "Effect of jigsaw 2 on literal and higher order EFL reading comprehension," *Education Research and Evaluation*. 10 : 105-115.

Ingthaisong, Wannathat. (2005). *Development of English Reading Skill Using Technique Jigsaw Collaborative Learning for Prathom Suksa 6 Student*. M.Ed. Independent Study. Mahasarakham : Mahasarakham University.

- วรรณทัศน์ อิงไธสงศ์. (2548). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Jeethom, Kanittha. (2010). Using an Activity of Connecting Parts for Promoting Reading Comprehension, English Speaking and Social Skill. M.Ed. Independent Study. Chiang Mai : Chiang Mai University.
- กนิษฐา จิณม. (2553). การใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนเพื่อการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การพูดภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคม. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Kayler M. A. M. (1999). "Middle school student perception of cooperative learning," *Dissertation Abstracts International*. 60 : 1071-A.
- Khammoon, Darunee. (2009). A Study of Ability in Listening and Speaking English of Prathom Suksa 5 Students Being Taught by Action Response. M.Ed. Independent Study. Khon Kaen : Khon Kaen University.
- ดารุณี คำมูล. (2552). การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Khotchaseeni, Jansongklot. (2005). Dimensions for Development of Language in the Foreign Language Learning Substance Group. Bangkok : Chulalongkorn University Publisher.
- จันทร์ทรงกลด คชเสนี. (2548). มิติเพื่อการพัฒนาภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ministry of Education. (2008). The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551(2008). Bangkok : Agricultural Cooperatives Assembly of Thailand Limited Publisher.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- Phunoi, Malinee. (2001). Using a Teaching Model for Communication by Putting Together with Action for Creating Motivation in Learning English. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- มาลินี ภูน้อย. (2544). การใช้รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารประกอบการใช้ท่าทางเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Sahatdee, Rung-rat. (2005). Development of Learning Management Plan in English Reading through Technique Jigsaw Collaborative Learning for Mathayom Suksa 3 Students. M.Ed. Independent Study. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- รุ่งรัตน์ สหัสดี. (2548). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Sangkaphan, Suthat. (2004). Development of Skill in Reading English Whose Content Concerning the Local Context Using the Jigsaw Collaborative Learning Method of Teaching for Mathayom Suksa 4 Students. M.Ed. Independent Study. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือจิ๊กซอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Sinaak, Siriphon. (2007). **Comparison of Achievement and Attitude towards English Learning of Prathom Suksa 3 Students Using the Teaching Method of Response with Action versus the Teaching Method Following the Way of Teaching a Language for Communication.** M.Ed. Thesis. Lopburi : Thepsatri Rajabhat University.

ศิริภรณ์ ศรีนาค. (2550). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร,” **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.**

Sinlapatham, Salee. (2007). **Development of Knowledge and Ability in Working Practice of English Teachers at Lower Secondary Level (Conclusion Ed.).** Bangkok : Dee Printing Publisher.

สลี ศิลปะธรรม. (2550). **การพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับสรุป).** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดีการพิมพ์.

Thesana, Rungnapha. (2007). **Comparison of English Communication Skill of Prathom Suksa 6 Students Using the Method of Teaching by Action Response versus the Traditional Teaching.** M.Ed. Thesis. Lopburi : Thepsatri Rajabhat University.

รุ่งนภา เทศนา. (2550). **การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองท่าทางกับวิธีสอนปกติ.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.